

Таким чином, першочерговою задачею для поліпшення ситуації в енергетичній і екологічній сферах є підвищення енергоефективності всіх галузей енергетики, економіки, промисловості сумісними зусиллями усіх країн світу. Хоча, засоби та механізми її досягнення кожна країна мусить обирати сама, опираючись на внутрішні особливості та потреби галузі.

Література:

1. Тараєвська Л. С. Складові енергетичної безпеки та критерії оцінки. *Інноваційна складова в системі забезпечення економічної безпеки держави*: зб. наук. праць. Мукачівський державний університет. Вип. 8. 2017. С. 372–377.

2. Малий Р. Ю. Аналіз ефективності споживання енергетичних ресурсів в Україні : сайт URL: http://market-infr.od.ua/journals/2018/17_2018_ukr/11.pdf.

3. Огляд аналітичних робіт міжнародних енергетичних організацій щодо стану та сценаріїв розвитку світової енергетичної сфери з прогнозом інвестування в енергоефективність : сайт URL: https://www.google.ru/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=&ved=2ahUK EwjwkfefhcjsAhXpxIsKHfKSAwkQFjAAegQIAhAC&url=https%3A%2F%2Fua.energry%2Fwp-content%2Fuploads%2F2018%2F06%2F2.-rozvyt_svit_energet_sfery.pdf&usq=AOvVaw1a_jYjRDAUENO4dIliG181

ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ НЕЙТРАЛІЗАЦІЇ ГЛОБАЛЬНИХ РИЗИКІВ

*Безугла Ю.Є., к.е.н., доцент
Українська інженерно-педагогічна академія
Бондаренко М.С., здобувач вищої освіти
Українська інженерно-педагогічна академія
Гулевський А.Є., здобувач вищої освіти
Українська інженерно-педагогічна академія*

Швидкоплинність часу, що породжує виникнення низки нових як глобальних, так і регіональних ризиків зумовлює необхідність дослідження світових тенденцій як джерела деструктивних факторів для фінансово-економічного сектору України. Посилення глобалізації дає поштовх звернутись до питання впливу загальносвітових тенденцій розвитку та глобальних ризиків на економіку України, її галузей та окремих вітчизняних підприємств. До головних причин виникнення глобальних ризиків належить: нестабільна політика країни; коливання цін на світовому ринку; змінення валютних курсів; конкурентна боротьба між транснаціональними корпораціями та окремими країнами; інфляція тощо [1]. Стратегічні та передбачувані ризики можна вважати внутрішніми, оскільки вони визначаються рішеннями, що приймаються на національному рівні; їх можна запобігти шляхом використання ефективних методів ризик-менеджменту із прорахунком усіх можливих варіантів розвитку подій та усуненням із розгляду найбільш небезпечних. Для запобігання зовнішніх ризиків важливо розробити методи стійкості до зовнішнього впливу. Для аналізу стійкості до будь-якого з ризиків кожна країна

розкладається як суперпозиція п'яти взаємозалежних підсистем: економічної, що охоплює макроекономічне середовище, ринки (товарів, праці, послуг, фінансів); державної (інституціональний устрій, пріоритети розвитку, законодавство); природної (екологія, природні ресурси, урбанізація та ін.); критичної інфраструктури (енергетика, транспорт, комунікації); соціальної (структура суспільства, людський капітал, групи інтересів).

Отже, Україна залишається дуже чутливою як для зовнішнього неконтрольованого впливу, так і для стратегічних рішень, обтяжених значними глобальними ризиками. Причини цієї залежності полягають у тому, що: в Україні рівень ефективності державного управління та рівень розвитку соціального капіталу залишаються низькими; простежується неузгодженість урядових дій із прийняттям національних стратегічних рішень; залишається малий горизонт прогнозування та спостерігається некоректність методів прогнозування національної економіки; недооцінюється вплив зовнішнього середовища на економічний розвиток країни та домінує неможлива для реалізації концепція ендogenous розвитку.

Література:

1. Global Risks reports 2007-2015. World Economic Forum. URL : <http://www.weforum.org>.

ЕКОНОМІЧНА СТІЙКІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА – АНАЛІЗ ПОНЯТІЙНОГО БАЗИСУ

*Бірбіренко С.С., к.е.н., доцент
Одеська національна академія зв'язку ім. О.С. Попова*

Дефініція «стійкість» в економіці запозичилась з математики і фізики, де вона використовувалась в теоріях стійкості Анрі Пуанкаре (заклав основи теорії стійкості руху), як вже зазначалось вище в працях Ляпунова А.М. (технічний і фізико-математичний напрям, вектор вивчення якого полягає у виявленні закономірності поведінки систем під дією зовнішніх впливів, що зведено і доведено основними теоремами теорії стійкості руху), Лагранжа Ж.Л. (теорема стійкості рівноваги). В математиці виділено такі типи стійкості, як статична і динамічна; структурна і результуюча стійкості траєкторії; стійкість із початковим положенням; асимптотична і еквіасимптотична стійкість; стійкість до зовнішніх збурень; стійкість аттрактора та ін.

У сучасній економічній літературі поняття стійкість тлумачиться порізно. Ареф'єва О.В. трактує економічну стійкість підприємства як сукупність взаємопов'язаних і взаємообумовлених структурних складових, об'єднаних однією метою, яка передбачає створення, забезпечення та підтримку загального сталого функціонування підприємства [1].

Авторське визначення категорії «економічна стійкість підприємства» запропоновано Василенко О.В. та Гречаним В.В. Василенко О.В. трактує